

hvad Nytte den i saa Fald vilde gøre, eller om den ikke snarere vilde gøre Skade. Saa snart der kommer en ny Kreditforening med et Slags Statsstempel, kan det jo ikke nægtes, at der kan deri ligge en Fare for, at Folk ledes til hurtigere — om jeg saa maa sige — at gaa paa med at købe denne Kreditforenings Papirer. Smidlertid vil jeg sige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), at han maa dog mindes, at det er myndige Mænd, der laane, og at det er myndige Mænd, der købe Papirerne, og at Pengemarkedet i Almindelighed er saa sølsomt og forsigtigt, at det nok skal vide, hvad det gør. Skulde vi virkelig saa en Kreditforening, der lavede daarlige Papirer, vilde sikkert Pengemarkedet melde det i rette Tid. Jeg tror ikke, at Faren i den Henseende er overordentlig stor. Naar vi imidlertid ikke turde nægte at hjælpe denne Lov frem, da er det paa Grund af det indtrængende Duffe, som er kommet frem fra mange Sider om at saa en saadan Kreditforening og at saa gjort et Forsøg. Jeg skal her sige, at særlig overfor smaa landindustrielle Forretninger som Teglværker og Møller vilde denne Kreditforening kunne saa meget stor Betydning. Disse Ejendomme ere for Øjeblikket stillede saaledes, at de kun ad privat Vej kunne vente at saa et Laan, der nogenledes kan svare til det, som er nødvendigt. Hvorvidt denne Lov kan saa Betydning overfor de store Fabriker, stiller sig en Del tvivlsomt, men jeg mener, at en Del af de Duffer, som ere komne frem, have været saa vel berettigede, at vi ikke turde gaa imod at føre denne Lov videre frem. Der har jo været talt om, at man skulde være forsigtig. Jeg siger endog saa, at man skal være meget forsigtig. Jeg skal nævne et eneste Eksempel her fra Landet, at der har været bygget en meget stor Fabrik, hvori der har været sat en Masse Penge, og saa kom den aldrig til at arbejde. Saadanne Forhold, tror jeg, kunne affrætte Folk, saa at de blive forsigtige; men jeg tror, at jeg tør paastaa, at Udvalget i sin Affattelse af dette Forslag har været saa forsigtigt og har søgt at indføre saa store og gode Garantier, at man med stor No kan lade Lovforslaget gaa videre herfra, og jeg mener, som der har været sagt tidligere, at hvad det særlig vil bero paa, for at denne Lov skal saa Betydning, vil blive, at der kommer en dygtig Ledelse, og det ligger jo i den højtærede Ministers Haand at sørge for, at denne Lov kan komme frem paa en noget mere betryggende Maade end den, vi have kunnet finde i Øjeblikket. Jeg skal derfor kun tillade mig at anbefale

det høje Ting ikke at følge de to sidste ærede Talere, men at stemme for Loven, saa den gaar videre, og ikke nægte alle disse Mennesker, som have ønsket den, at gøre Forsøget med Hensyn til, hvorvidt det kan lykkes.

Tauber: Jeg agter at stemme for det Endringsforslag, som ligger paa Tingets Bord saa vel som for Lovforslaget. Jeg skal dog ikke komme dybere ind paa Motiveringen heraf, idet jeg væsentlig kan henholde mig til, hvad der blev fremført saavel af Ordføreren som af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm). Jeg betragter det som en Belgering imod de industrielle Ejendomme og mod Industrien i Landet i det hele taget, at den saa vidt muligt bliver befriet for Bankernes Nag. Men hvad der nærmest har bevæget mig til at tage Ordet, er nogle Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad). Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, htrede han, at Industrien her i Landet ikke var saaledes stillet, at dens Ejendomme kunde vente ved Realisation at udbringes til noget beregneligt Beløb. Jeg tror, at det med saa Ord var Indholdet af de almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede. Det er en Indrømmelse fra den Side, som nu kæmper for Beskyttelse for Industrien her i Danmark, som jeg tror, det er værd at lægge Mærke til. Det er en Indrømmelse af, at Industrien ikke har nogen naturlig Grund at staa paa i Danmark, thi havde den det, vilde ogsaa Tilfældet være det samme som ved de naturlige Hæringsveje her i Landet, at de Bygninger og Etablisementer, som vare opførte, i saa Fald vilde have en Værdi uafhængig af den tilfældige Ejer. Jeg mener nu ikke ganske det samme i saa Henseende som det ærede Medlem — i saa Fald vilde jeg heller ikke kunne stemme for Lovforslaget — men jeg beder lægge Mærke til, at der fra et Medlem her i Tinget, som i høj Grad hylde protektionistiske Anskuelser, er fremkommet en Erkendelse af, at Industrien her i Danmark ikke har nogen naturlig Grund at staa paa, og at den Industri, vi have, altsaa i Virkeligheden bliver fremhjulpen ved Beskyttelse og kun opretholdes ved Beskyttelse. Naar vi om kort Tid komme til at drøfte Beskyttelsesprogsmaal her i Tinget, vil jeg bede det ærede Folketing at have denne Indrømmelse i Erindring.

Judenrigsministeren (Singer & Lev): Da Forslaget har givet Anledning til nogen Debat med Hensyn til Spørgsmaalet om